

Поштарина плаћена у готовом

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок III.

Нови Сад, пяток 19. нов. 1926.

Число 101.

Напредок з новима силами!

Штампа нешкака барз моцни пан, вона велька моци сила. Нејака хто ма у рукох штампу мож повесц же влада зос шветом. Вона вельки дар Божи; чловеку хтори у мирнай цишини раздумує, прибавля вона як з врачарску моцу езри и милиони слухачох по целей жеми — и читачох, хтори ше теди ище лем народзели кед списователь уж давно умар. Вельки зна буц ёй благослов за людзох, но ише векше ёй преклятство, кед ше достане до злих рукох. Нејака нажалосц есть 90% злей штампи — зос ю ше служа и чкодза вшелїаки безвирци и безбожнїци. Дзе-веираз вецией людзох чита и вери дзень на дзень злей штампи и безвирскому слову як добрей и каёолицкому. Слава Богу наша штампа добра, а од добро-го ше лем доброму можеш наздавац! Чувайме и борме ше за свою добру штампу, кед нам міле щесце нашото и шицкого народу!

Вона нас шицких вяже. Тэм зос ю можеме зачуац розвивац и шириц тото ю нам од наших дідох и радідох остало. Презней нам найвекша часц труда да до води а найвеци оброго нашеня медзи ковече, хторе го дави и нічожи, да не принесе до-ри плод. Знайме, же на-ю вирски и культурни идеї телько вознапредую, елько будзе моцна наша штампа, нашо кнїкки и но-ини цо їх ширя!

Зос радосцу напольнїц е муши шерцо каждого усина, кед видзи, же на-о новини ступели по с то-и раз до руских обийсцох. Вони су дика наша, бо-ни подучую, одховую, ве-ю браня и ведно звя-ю шицок руски народ. Вони су найлепши каза-лнїк шицких наших на-

стояньох. Вони нашо духовне оружие у борби про-ци безвирства погубеносци и у шицких нам настоя-ньох. Вони суу указац ца-лому швету, же Русин жије и жиц будзє, и же вон одушевлени за свою виру и свой народ. Вони припомагаю, да ше и заш подзвигнє ёден народ тварди у вири, вири церкви, полни упования на Бога — народ зос праву христи-янську побожносцу — на-род чисти, задовольни и єднаки — народ, хтори ма и будзе мац душу цо чувствує роби и церпи за свойого бліжнього.

Прето пре себе — пре свой народ мушиме свойо новини тримац. Р. Новини вельку заслугу зробили людзом зос свою поуку и упутствиями. До теразшніх 100 числох о тим ясно шведочи. Но вони и нада-лай суу то робиц, па прето и рахую на помоц!

Руски Новини нам вше нужни так у наших вирс-ких як и политических, газдовских и социальных приликох и борбох.

Нејака таки часи, же ані ёдна християнска фамелія нешмела би остац през добрих каё. новинох. Правда велі спомедзи нас уж тримаю добри но ѿдзи новини, але на свойо на-жалосц забываю. То шицко крашне, но чи не баржей спада свойого власного брата, хтори у велькай бриги и нужди, помогац як близкнього, хтори може буц не у такей нужди. Щудзи новини ше и без нас отримаю, але нашо нігда! Руски народу, остань вше таки вири гу своим нови-ном як цо то и вони вше були и буду гу тебе!

Руски народу, помогай свою новини зос числену претплату, зос шилодорами и зос роботу! Будзме шиц-ки ведно зос нашима но-

винами будни стражаре и моцни чуваре нашей народ-ней просвіти, нашего на-родного добра, нашей на-

родней будучносци! Напре-док з новими силами!

Я. Сегеди

У нащым отечеству

ПОЛИТИЧЕСКЕ ПОЛОЖЕНИЕ

Шицки, котри ше зані-маю зос политику гуторя, же положение барс чежке. Чежкосц приходзі з ёдней страни од незлоги Ради-чевцах и радикалох а з другой страни медзи саміма радикалами нет согла-сия. Пашичевци би сцели да ше одстрані група Узу-новича зос власци и да на-зад приuze Пашич. Узунович заш ше трудзи, да затрима ёдносц радикальнай партії догоц може. Паши-чевци нессцу отворено ви-ступиц, але чекаю док гру-па Узуновича баржей осла-би. У главним чека ше, як ше зверши афера Ради Пашича. По звершеню тей афери очекую ше пременки, таке зацагнute положение длуго не може тирвац, бо ше ніч не може робиц.

НОВА ОПАСНОСЦ ОД ПО-ПЛАВОХ

Лёдва зме пришли гу себе од велького страху пре воду, котра нас того лята заляла, уж на ново приходзя висти, же Дунай рошнє и нова опасносц ше готує. Нігдзе ше не указує така недзбалосц за на-род и народне добре як при послідних поплавох. Место да ше насили дораз поправля и нови подзвигню, остало на веліх местах при старим. Медзитим вода ше на ново дзвига, и кед почну дижджи падац заш приuze велько тисячи ютра жеми под воду.

ЗАКОН О АГРАРНЕЙ РЕ-ФОРМИ

Таки закон виробел ми-нистэр аграрней реформи Шибеник. Зос нім би мали аграрни обставини у Да-

мациї прийсц до порядку. Такому закону процивя ше радикали и випатра, же ше на ново муши виробиц нови закон ведно зос оби-двома партіями.

НАЙВЕКШЕ ЗДАНИЕ НА БАЛКАНУ

У Загребу будує Архи-епископ здание, котре будзе найвекше на Балкану. Мац будзе 150 квартирлох за худобных званічниках, а коштац будзе 40 мільони динари.

ИНДІЙСКИ МУДЕРЕЦ У НА-ШЕЙ ЖЕМІ

Вельки индійски списа-тель и мудрец Рабіндранат Тагор пришол до нашей жеми, да ше информира о народним животу при нас.

ЖАНДАРЕ ЗЛОДІЕ

Недавно ше догодуло у Херцеговини страшне зло-действо, бо ёден жандарм заштрелел ёдного селянина, же процив його швед-чел. Жандаре полапани и доказало ше, же пейцме их були дагварени медзи собу и же мали позабивац ище дас 20 людзох.

ЧЛОВЕК, КОТРИ У СНУ СКАЧЕ

До Загребу пришол тар-говев Йоан Якшич и ноцо-вал у ёдним хотелу. В но-ци у сну скочел през об-лак з високого хотелу и покалічел ше. Однешени до шпиталю.

ТОЛВАЙ ЗАБИЛ ТОЛВАЙА

У Шиду толвае сцели окраднїц словацку банку. Службайца директора банки збачела их и ёден од ніх штрелел до службайци. Ку-ля не трафела службайцу

але толвая, котри при ней стал. Мертвого покладли на коч, одведли го до його дому а веъ посцекали.

СПАДНУЛ ЗОС 15 МЕТЕРИ ВІСОКОСЦІ

У Сомборе при будова-

ю єдного здания спаднул тесар Осиф Надь, 30 роки стари зос скели високей 15 метери. И чудним способом нічше му не дого- дзвело, крем що одар кущик скори на коленох.

мацеринської любви, доброти, церпезлівосци. Еден знаменитий поета и філозоф, Goethe пише о ней, же вона є моральному битию пример! Як таку кладзе ю до седмого неба гу престолу самого Бога.

Пречиста Діва з дзецком на лоні представя мацер, першу и найплеменітшую воспітательку цалого рода человіческого. Тот идеал упозорувши шицки мацери, же вони маю буц источники, основателе блаженої будучности цдзецох и цалого народа.

Яка маць таке и дзецко, яки мацери таки и семейства, таки дружтву, таки и цали рад человічески. Познати філозоф Marton Aime писал о женох: „Шицко зло, що жени робя, походзи од нас, а шицко добре що робиме ми, походзи од женох“.

Дакле положение женского пола у поганству бул рабски, у християнско культурним часу постал зос хлопом єдиноправни. Жена добила височайну задачу. Вона треба, да садзидзе-

цом до шердца любов гу Богу гу ближньому, милосердие, волю до роботи и шицки други племеніти цноти.

Але да жена тоту задачу виполни не досц, же будзе лем жена и зос хлопом єдиноправна. Треба, да и у пей самей будушицки племеніти чесноти, доброти, бо хто що сам не ма не може дац другому.

Зато жени, мацери! Учце и усовершавайце ще сами у добрих, племенітих цнотах. Од малючка приучуйце дзеці, да

радо и редовно ходза до церкви до школи, бо тоти два факторы су вам найвреднейши помочники у вашей задачи. Чувайце, да дзечи буду богобойни, учени, бо лем с тима способносцями можеме очувац человічески права. Лем стима способносцями можеме ще успешно бориц процив безвирстия и неукосци, котри су найвекши неприятеле обіцей людской шлебоди.

М. А. Полівка.

Жена у семейству и дружтву

Греци, у поганском времену, створене человека представляли себе так, же хлоп и жена були створени у єднай особи. Тота особа була силна, бо мала у себі шицки божествени дари (свойствия). Погански богове ще бали од тей силней особи и одзелели хлопа од жени. З них постачи два противни сили.

Тота приповедка як слика и неінка ма свойо значене. Муж жена, кед су соединени у любови, довирию и слоги вони представляю єдну силу, которую ніхто не надвлада. Але, кед их мережня раздзелі, вони постаню два противни сили, котри барз єдна другу слаби, уничтожуе.

По истории старого завіта, жена створена хлопові з ребра. Перши пар людзох жил у невиносци и блаженству. Але, яке ще жена усудзела старгнущ заказану овоц, же Бог пре ѹю покарал цали род человічески, жену тримали за нечисте створене. Ю презирали бо же вона причина шицкому злу, що лем род человічески церпи на жемі.

У стародавним времену, — и у поганох и некультурних, дзивих народох и нішка жена німа ніяки человечански права. Вона є лем рабиня, лем забава, служніца хлопові. Котру може и предац як и другу жывину.

У дапоедних народох жена и нішка своєго мужа воля „мой чоловек“ що доказуе, же давно лем на хлопа гварели же „чоловек“. Же жена ще мала мужа лем чоловека.

И у новшим времену ще нали познати людзе, котри барз плохе мнине виражковали о женох. Нпр. філозоф Schoppenhauer доказовал, же жена у швetu представя лукавство.

Зос того смутного положения женски пол вишелебодзела Християнска культура. Исус Христос учел, односно Його церква учи, же хлоп и жена су єдиноправни людзе. На тим темелю Християнска культура принесла нови закони за обрану и шлебоду женскаго пола. Нпр. що жена добие ѿ своих родичох, або що себе зароби, то єй власносць и кед ще ода. Цо жена зос мужом пригаждзе то є сполечне, Гдова ма право уживац квартель и маєток помершаго мужа. Кед жена наверши 21 рок, ошлебодзшае од родительскаго тутэрства, постане самостална як и хлоп.

У Християнскай культуры женски идеал представля Діва Мария. Ю маляре малюю за найкращу жену. Але єй красота представя вичну красоту дівіческой чистоти; вичну красоту

ШИРОМ ШВЕТА

Русия

СОЮЗ ЗОС ТУРСКУ

Турски министар заграничных ділох зишол ще зос Чичерином, руским комесаром у Одесі. З тей нагоды отримали конференцию, на котрой утверdzeli приятельство медzi обима державами. Француски новини указую на опасносць, котра грожи Европи, од приятельства, котрого Русия зробела з Немецку и Турску.

Італія

НОВИ НАПАДИ ПРОЦІВ СЛОВЕНІОХ

Велька мережня Талиянох на Словеніі ў тих дньох у

дзивки, що ю oddal до сушедскаго валалу. А гу тому баш тей єшенні вжал єден салаш зос трецаго робиц. Оженел уж и сина єдного, а найстарши му идзе до школох. Приповедаю за нъго людзе, же добре уче, гоч є дзешка барз далеко. Йому то оцец и прагал коні, та го одвеже на гайзибан.

У тим вони пришол гу нім, та гвари: „Можем уж куфери принесць?“ — „Можеш, можеш...“ яви ще глас споза коньох. „А положели сце слами до коча, же би ще ми не потлукли?“

„Уж шицко у шоре, лем их дай — идз му Йовген и ти момож, а я порихтам покровци“ — одгвари оцец.

За час були куфери горе и отпитоване готове. Оцец шеднул зос найстаршим на коч и рушел коні. „З Богом!“ прегварел найстарши, а глас ще му тресол. „Ходз здрави, а най це Матка Ісусова чува!“ ще чул през плач одвіт мацери, котрому ще придру-

Горици. Присташе нешкайшай фашистичнай влади провалели до словенских читальњох и порозбивали намештаї. Крем того заварли водю наших Словеніох у Италиї Дра Вілфана.

Булгарска

ПРИЯТЕЛЬСТВО ЗОС ИТАЛІЮ

Булгарска ступела до союза зос Италию процив Турскай. Вони ще догварели, же Булгарска мухи достаць од Турскай два пристаница на морю, а Италия цали єден край у Малей Азії. Дабоме то лем на паперу, але кед би ще то найсце сцёло привесць до живота, прি�шло би до войни.

жели гласи синох и нівости єй.

Вошли зос лампу нука жени з наймладшим, а гевти двоме пошли до хліва гу статку...

Черкане коча віше slabše чуц було. На конец дильо скеркнул еще раз, кед круцел, бо потрафел на камень, що дзелі нашу жем од сущедовей. Веъка зашшицко уцихло, — лем дижджик шушкал свою писню и плакал далей...

— 2 —

Дрингом пошол коч не по обичнай драги, але скруцел там през єден салаш у сущедстве, а оцец и син ще догваряли, же не мож иньшак прето, бо скруга зос часом, та ще треба понагляц.

Але, кадзи драга од салашу, не знали ані єден, та ще догваряли, же цо зробя. Дотля сцигли на тот салаш и одлучели ще, же зобудза ту Данила и опиаю ще му, а попри тим

ФЕЛЬТОН

М. Б. Федоренко:

Охабце нам коні...

Було то вщас рано єдного дня младей єшені, кед ще перши мрази биліц починаю, а робота зос кукурицу праве найлепше роспочата. Праве прешло три годзин, кед ще на єдним салашу необычно зашивицело у дворе. Необычне було и тото шветло, бо жена, що ношела лампу, над ню цошкай тримала як да ще бала, же би єй не загасла лебо — же би єй скло не пукло. А и право мала, бо ще коло ній цошкай шицко бліщело як кед ще у хижки патри до облака, кед слунко зашивици нука, а у його шветлу ще оганяю марни фалатки праху и бліща ще як манди жирячки.

Таки жирячки обкольвали тоту жену а особено єй лампу. Лампа випатрала як да мала златни венец коло себе — так якошик

випатрало, як що видно ясни венец коло главох Святих на иконостасу. То були дробни слизочки младого єшеньского дижджику. — Падал сциха.

Жена станула гу єдним дзвером так, же було видно и на дворе и нука, дзе було чуц хлопски глас: „Зора, Кеша! цоже ще вам так не сце?! — Нè нè...“ Такой ще указал єден конь, а за нім чоловек, а веъ заш єден конь. Жена ще рушела до гумна пред коньми и не стала их за брадлом. Дваз раз зашкripела дэрма, а веъка було кущик цихо. — Веъ черкли колеса на кочу так на мегко яд да ще мачали цалу ноц на дижджу.

Од коньох ще явел глас исти цо и первей: „Агей, же затугнул, и же не випадне ані єдно багро зпод шини, а ти ще бал, же як по агенцию и то по тим блаце сцигнеме.“ Глас тот бул мойого сущеда.

То вредни чоловек, не богати, а ані не худобни, бо ма штирох синох попри

Америка.

СЦЕЛИ БИ ПИЦ.

У Соединених державах забранюто уживац напой, але зато велі пию ище баржей потайно. Недавно окончели ше вибранки за народни конгрес, на котрих ше борели два партії: тоти, цо сцу пиц и тоти, цо против напою. До тераз вишло, же пияки достали два трецины гласох и противники лем єдну трецину. И так у Америки будзе ше запиц ягод и при нас.

Швеция

НОВИ ВИНАХОД ЗЛАТА

По новших вистох у дотерзних копальнях при месту Норланд одкрито велько злата. Инженере пренашли и жили пынных винеліякіх ковинох.

Польска

АГІТАЦІЯ ЗА ПРОТИВІРСКУ ШКОЛУ

Польски союз учительюх трижал собрание на котрим ше виявел, да ше дзеци виховую без Бога и у школах, да ше не учи катехиз. Против того становили родитеље по цалей польской держави и отримали про-

тести против тих намирених даєдних безбожних учительюх. Як видно вшадзи ше ведзе борба медзи виру и безвирнем.

Румунія

ХОРОТА РУМУНСКОГО КРАЛЯ

Тих дньох допутовал зос Парижу познати дохтор Бодо до Румунії, да препатри румунського краля, когти ше похорел. Вон пренашол, же краль хори на черевох, але ше наздава, же до края того року хороти нестане и же краль оздрави.

Союз народох

РЕФОРМИ КАЛЕНДАРА

„Союз народох“ бави ше и з вопросом реформи календара. Св. Отец вислав до одбору пре реформу календара доктора академії знаности у Риму Джан Францеского. Посланець Папський совітовал Союзу народох на той вопрос баржей осторожно беру. Церква католіцка готова ту шицко зробиць, цо ше лем да зробиць. Але понеже то стваряка важна, будзе вона предметом росправляння на екуменском собору, котри би ше мал скорих роках отримоваць.

„Велий єси Господи!“

так чита священік при пошвецаню води на Богоявленне. И справди, жадне людске слово не може достойно величац чудеса Божия.

Читателі Руских Новинах охотно послухаю, цо ше не давно случело у Ческай бліску Праги. Парох Шах з Михла припо-

го замодля, най им пребачи, кже му у дижджу газлу жем...

„Гога!“ — прегвари оцец и сагнє коні. „На ти діплови, а я ідзем волац Данила, та нам укаже драгу.“

„Добре!“ — гвари син и остал з діпловами у руках на кочу под амрелом.

Тайнствено ше чарнело шицко на тим салашу. Дижджик сущел и далей, а витрик му шептаюци з лісца на древе одвітовал. Помедзи древка пред салашом видно було облаки зос чарніма облашніцами, котри випатрали обидва як очи, цо ше трудза препознац, цо ше з далека у необични час указує. — Присалашу стало брадло слами, а при нім — навожена и поскладана уж и не кукуричанка. Пси ше скрили од дижджу, та ше им не сцело ані збрехнуц...

„Даниле!“ — прервал ци хо оцец з моцним гласом. Заш шицко уцигло. „Шпя“ — дода як сам себе и за скричи: „Даниле!“ — Але

то отповед лем най ідзе до церкви и най шицко приготує, а я дораз за нім придзем, церковнік пошол.

Я ше скоро облекол и ідзем гу дзвером, але дзвери сом нашол замкнути так, як сом их обично замкнал. Аж тераз сом почал думац: як могол мой церковнік присц до моєй хижки, кед дзвери замкнути. Вшеліяк сом себе думал. Може буц, же я вечар не замкнул дзвери, и так, вошол гу мне мой церковнік, а тераз кед виходзел даяк ше дзвери за нім сами замкнули. — Пошол сом до церкви, але церква була замкнута. Ище баржей сом ше зачудовал, же дзе ше страцел мой церковнік. На то сом пошол дому церковнікого и там сом го нашол дзе мирно спочыва. Вон о нічим не знал. Але понеже сом точно знал мено хорого и число дому, забрал сом святы тайни и елей и пошли зме до назначеного дому. Кед зме там запитали, чи ест ту дахто хори, дostaли зме отвіт, же есть на трецим поверху жена вдова хора. Пошли зме там. Число на дзверах отповедало тому числу, котре я чул, и мено тей жени. За-

чудовала ше бидна жена, кед нас побачела и баржеше возвадовала. Дознал сом од ней, же вона кажди дзень ходзела до церкви, часта ше споведала и прічаща. Около пол ноци пришло на ню барж злого, смертельни зной вдерел ёй на чоло, сили ю охабели так, же ше немогла ані рушиць, а немала нікого при себе. Вона лем телько модлела Господа, да ю до рана затрима, док будзе могла заволац священіка. Але предобри Бог послал свого ангела у особи церковніка гу священікові, най не чека рана, але най дораз ідзе гу хорей. Священік пошол, хору висповедал, дал ёй оліво и вона до рана була уж у вичносци.

И тот нам приклад шведочки, же су наисце чудни драги провидіння Божого. Бог не охабя своїх, котры йому служа. Вон зроби и чудо, кед потреба, лем да слуга Божи не пойдзе до вичносци без тіла и креви Христа Господа и без св. споведзі.

Служме Богу, бо кратки тот живот. а вичносці нігда не прейдзе. А яки живот, така шмерц.

ЗОС НАШІХ ВАЛАЛОХ

Петровци

Ридки таки буду часи у валале, як цо були тих

же ше на склу фарба меня...

„Можебуц“ — яви ше син — але не верим ипак, же пошли у тим дижджу робиц! Дома вони муша буц, але вистановети од роботи твардо поспали. Ноце ле попробуйце єще раз волац Данила.“

Як прешол коло хліва, заш конь зрегочел у хліве, а еден ше од тих у кочу явел. Тот час ше нагло меняли фарби на облакох, як да ше обеговали...

„Даниле!“ скричи заш оцец при приклетних дзверах и дуркнул до ніх. Фарби ше на облакох вше баржей рушали. — Вецка пришол гу кочу, биткал ше, же прейг того салашу надумал и вишол на коч приповедаюци: „Ta поме, ша озда ше лем не страшиме у своїм хотаре!“ Вжал діплови од сина: „Зора, Кеша! гайде! ма вам буц уж и хладно.“ — Коні рушели гу чардаку. Тот час збачел син спод амрела, же облаки нараз счарніли обидва и чул, як да дацо

дуркло, але далей тому не давал ніяку важносці.

Праве коч на сцерне за чардак, а зос двора мишаніна гласох и нараз скричи за кочом еден: „Стой!“ Як ше тоти двоме на кочу обрацели, коні скочели, бо чули лярму за собу, а и діплови оцец порвал. И мали цо видзиц. Тройо бежели за кочом — жена нарикала: „Людзе божи, охабце нам коні, а берце, цо сцеце...“ чловек ёй кричи кельо ма гарла: „Гей сущеди, помоц...“ лем ше так од кукурицох глас одбивал и мишал ше зос Даниловим: „Стой! стойце, людзе божи! не ведце нам коні...“ „Охабце нам коні“ понавя жена... Цала буна.

Еще ше тоти двоме на кочу не знали, а Данил, на кого ше первей волали, ту зос кияком, цо праве сцел замахнуц, але го не мог у беганю за кочом нацагнуц. Як коч нараз становул, вдерел ше зоз першами до шорогльох. Тераз

ринку Надъордь, дзивку на-
шого валалца газди Янка
Надъордь, Винчане окон-
чел наш паноцец преч. де-
кан Спиридон Петранович,
котри отримал младятом
красне и умилне слова, ко-
tre ще приемно примало
каждого щерца цо лем
було присутне винчаню.

Младятом бул за швет-
кох п. Франьо Бургер и його
пані Иля з Вуковару. Зви-
чаї ще окрончели по руски,
сам пан млади не сцел, да
ше ганьби од свойого —
русского обичаю, Провадзел
шицок шор пан староста
Гиризовати стари. За време
вечери було вигварени да-
скельо слова младятом, ро-
дительом и цалей свадзби,
ко ще у таким вельким чи-
слу собрала и зос Сриму

и зос Бачкей. Дружба бул
потписани а пані друш-
ка перша п. Наталка Сабо
зос Керестура, ученица гим-
назії. — На тей свадзби
було у веліх часох вира-
жене с писнями, и прич-
тами наша националност,
котру треба у каждих яв-
них згодах указовац. —
На многая!

Никола Й. Надь.
учитель.

Андрисевци

Наш приятель ч. пан
Яким Папуга, благай-
ник општини Липовац за-
ручел ще дня 11. новем-
бра зос миловидну паночку
Цецилию Букатко зос
Андрисевцох. Сердечно вин-
чуме. На многая літа!

Шветочни отпочивок

Недз. 22 по Сош.

Лук. гл. 17. Зач. 83.

Рече господь притчу сю
„человѣкъ нѣкій бѣ бо-
гаты“ и облачашеся въ
порфиру и виссонъ, весе-
ляся на вся дни свѣтло.
Нищъ же бѣ нѣкто име-
немъ Лазар, иже лежаше
предъ враты єго гноенъ, и
желаše наасититися от
крупицъ падающихъ от
трапезы богатаго но и пси
приходяще облизаху гной
єго. Бысть же умрѣти ни-
щему, и несену быти Агге-
лы на лоно Авраамле: умре

у болю скричел: „Людзе
божи, людзе добри охабце
— нам — ко-нї!“ и виста-
новети уцих.

„Не лярмуйце! Ша дома
вам конї тоти нашо“, скри-
чи моцно оцец на кочу. Але
не помага нїч. „Охабце нам
конї!!“ нарика жена.

„Але не бойце ще! ми
сушедово,“ яви ще син.

„Хто?... яви ще стари,
Данилов оцец и мац як
поскакали зос посцел..
„Хто?...“

„Та ми сушедово“ поно-
ви им син зос коча, „идзе-
ме на гайзибан, та не зна-
ме, кадзи драга през ваш
салаш.“

„Але то ты, сину?“ зой-
чи стара од радосци — так
го вона найме волала...

„А, я!“ озве ще син зос
коча: „лем будце мирни и
не лярмуйце! — Идзем иа
гайзибан!“

„Яй, яй... як сце нас
престрашели!...“

„Ша ми кричели!“ озве
ше оцец и син нараз.

„Чули ми шицко и ви-
дзели шицко, але зме ще

же и богатый и погребоша
его. И въ адъ возведь очи
свои, сый въ мукахъ усрѣ
Авраама издалеча, и Лазаря
на лонѣ єго. И той
возглашъ рече: отче Ав-
рааме помилуй мя, и по-
сли Лазаря, да омочитъ ко-
нецъ перста своєго въ
водѣ, и устудитъ языкъ мой:
ко стражду въ пламени
семъ. Рече же Авраамъ
чадо, помяни, яко воспрі-
ялъ єси благая твоя въ
животѣ твоемъ, и Лазарь
такожде слая: нынѣ же
здѣ утѣшается, ты же
страждеш. И надъ всѣми

бали вийсц, бо зме думали,
же то крадоше!... и уци-
хли шицки под впливомъ то-
го, що ще случело...

* * *

„Пребачце дакле, що ще
так дододзело! Збогом!“

„Лем скруцие тадзи поза
сламу, та ще тримайце
стред гонох по сушедски
салаш, а вец пойдзеце про-
сто по хотаре на калдер-
му... Уж то пребачене!“
заверши сушеда. „Щешлїви
сце, же хлопи не мали пуш-
ки, бо би було вшелїак!“
Щешлїву драгу! сину, збогом,
збогом!

„Здрави будце!“ яви ще
син з коча: „збогом!“ —
и нестало их зос кочом...

Кед сцигли на агенцию,
праве тельо годзин було,
як цо би було и теди, да
не ишли кратшу драгу. Та-
кой улезол зафукани гай-
зибан и син шедол. Як му
оцец сциснул руку, гварел:
„Збогом!“ и додал: „Будз
опрезни вше, бо не будзе
за тобу кожди кричиц: „О-
хабце нам конї... але даяк
настрадаш!“

сими, между нами и вами
пропасть велика утвердиша,
яко да хотящи прейти
отсюду къ вамъ, не воз-
могутъ, ниже отсюду къ
намъ преходять. Рече же:
молю тя убо оче, да по-
слеши єго въ домъ отца
моего, имамъ бо пять бра-
тій, яко да засвидѣтель-
ствуєтъ имъ, да не и тїи
прийдутъ на мѣсто сїе му-
ченія. Глагола єму Авраамъ:
имутъ Мойсея и пророки,
да послушають ихъ. Онъ
же рече: ни, отче Аврааме,
но аще кто от мертвихъ
идетъ къ нимъ, покаютса.
Рече же єму: аще Мойсея
и пророкъ не послушають,
и аще кто от мертвихъ вос-
креснетъ, не имутъ вѣры.

„Умре же и богати и
погребоша єго“ Дзе? Во
аді.

Яка страшна пременка одразу!
Жиц, уживац, госкошовац,
— а вецка нараз страдац у
пламеню, — страшним, — а на
вики.

Богобойни християне, — то
не приповедка; то Христос гу-
тори, як вичну правду.

Ест други живот, ест пекло
вичне, ест огня и муки за
прокляти души. — Велі то не
веря, але ще спрэведза, як и
бидни богати. Не питал ще
вон за живота: нач вон живе,
дзе вон ідзе и дзе пойдзе! А
то в прецинъ главни вопрос
за кожду душу, котра не сце
препаднуц на вики.

Дзе ідзеш? Ти младенцу,
ко щи ще придал кождому
грихи, не дзбаш о нічим,
но и свой нохоти, — до ро-
дзенія, дзе ідзеш зос
свою страстию?!

Кед ще не застановиш, че-
ка це судьба богатого у аду.

Ти занедзбати (индивиду-
рентны) человече за шицку сла-
ву Божку — дзе ідзеш, зос свою
празну думу. — Цо це чека? Ад!

Ти безбожниче, цо ще
терас ругаш як богач Лазарови,
— але ще и боиш зоднuka
цошкаль, дзе ідзеш? Цо це
чека? Ад!

Ви шицки властолюбци, сре-
бролюбци, богогулци, безвирци,
брака-сквернителі, пиянцы, тол-

вае, клеветники, одпадники
вири — дзе ідзеш? Ид-
це на сигурней драги
пекла, кед ще ище п
шмерцу не пokaеце. То
повед Бог Иисус Христ, хто
ше сам не може сп-
веси, а ані других
може спрэведац.

Імрето наікаждей ду-
будзе перши главни
прос: Дзе ідзеш?
чечека?

У шицких длох патриме
остатні ціль! А то є сл
Божа, а нашо спасене.

О. Мих. Мудри

Берза

Берлин 1 злата марка	13.4
Будим. 100.000 мад. кр.	79.-
Італія 100 лира	202.5
Букаレスト 100 лей	30.-
Лондон 1 фунд. штер.	274.4
Нью-Йорк 1 доллар	56.-
Париз 100 франки	178.-
Праг 100 Чес. кр.	167.3
Акції З. К. Б. Д. Д.	32.
Швайцарска 1 франк	10.9
Віден 1 шилінг	7.9
Наполендор 1 ком.	190.-
20 златных корун	180.-
10 "	90.-
Сеферін	400.-
Дукат	100.-
1 круна у сребру	3.-
5 "	15.-
1 форинг "	6.-
7% держав. пожичка за 1% динара ном.	60 — дин. 2½
ратна штета за 1000. дин.	но 290 — дин.

За злато и за вредносни
пери плацаю банки потполи-
курс, а за валути о даскели-
побна меней.

Тарговина

Жито	290.—
Кукурица	130.—
Мука нулерова	462.—
„ хлѣбова	420.—
Млеколитра	3—4.—
Курчата	20—35.—
Качки	35—60.—
Гуски клюкани кг.	65—90.—

Срески Суд у Жабљу

Продаја у Ђурђеву

Жабљски Срески Суд, као грунтовна власт, на основу
молбе Владе Чордаша и пресуде Новосадског Окружног Суда
бр. 834/26. одређује добровољну дражбу ради раскинућа сувла-
сништва некретнине уписане у Ђурђевачком грунт. улошку бр.
1074 под парц. бр. 917/2 у површини од 435 кв. хв. и то кућа
под уписним бр. 396 са привредним зградама и двориштем уз
искличну цену од 60.000 Дин. без права дожivotног уживања
укупнијеног са Одл. Бр. 189/1925. у корист уд. Марије Ђуре
Чордаша, рођ. Сич.

Дражба ће се одржати 26. новембра 1926. године у 2 сата
по подне у згради општинске куће у Ђурђеву.

Дражбеници су дужни да поднесу азасланика у готовом новцу
положе у име вадијума 10% од исключичне цене који вадијум
дужан је купац на 20%, од купућене надопунити.

Бр. 1450/926 гр. — Општег Суда у Жабљу, 16. сеп-
тембра 1926. год.